

TOELICHTING OP PAGO EN PMO

PAGO (PERIODIEK ARBEIDSGEZONDHEIDSKUNDIG ONDERZOEK)

De werkgever is verplicht zijn werknemers periodiek een arbeidsgezondheidskundig onderzoek (PAGO) aan te bieden volgens artikel 18 van de Arbowet. Doel van het onderzoek is het zoveel mogelijk voorkomen en/of minimaliseren van de risico's die de arbeid voor de gezondheid en de veiligheid van de werkenden met zich meebrengt. Het PAGO is dus gericht op de arbeid-gerelateerde gezondheidsrisico's die te maken hebben met werk. Deze risico's staan in de Risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E). Doel van het PAGO is de gezondheidsschade op te sporen die is ontstaan door deze arbeidsrisico's.

Het PAGO leidt tot advisering aan de werkgever en de werknemer over de beschermende maatregelen die moeten worden genomen. Ook maakt vroege preventie onderdeel uit van het advies. Daarmee kan ziekte en uitval voorkomen worden.

De bedrijfsarts geeft advies over de inhoud van het PAGO en hoe vaak het nodig is. Het PAGO is functiegericht en vaak modulair opgebouwd. Zo zijn er modules voor het opsporen van gezondheidsschade (restrisico's) door:

- blootstelling aan gevaarlijke stoffen en gevaarlijk afval
- audiometrie (gehoortest) bij lawaai-blootstelling
- fysieke belasting zoals energetische belasting, lichamelijke (over)belasting en/of blootstelling aan trillingen
- fysieke belasting vrachtwagenchauffeur
- werken bij luchttemperaturen boven 32 °C
- meten van werkstress
- oogtest (visus) bij werken met een beeldscherm (langer dan 2 uur per dag)

De werkgever moet een PAGO aanbieden indien dit uit de RI&E blijkt, maar de werknemer is niet verplicht het onderzoek te ondergaan.

PMO (PREVENTIEF MEDISCH ONDERZOEK)

Net als het PAGO is het Preventief Medisch Onderzoek (PMO) een medisch onderzoek bedoeld voor werknemers. Ook hier geldt dat de werknemer niet verplicht is het onderzoek te ondergaan. De werkgever is niet verplicht om een PMO aan te bieden, al gebeurt dat in de afvalbranche bij veel bedrijven wel. Het PMO kijkt verder dan het PAGO, namelijk niet alleen de gezondheidsrisico's door werk. Het PMO bekijkt de algehele gezondheid van de werknemers. Het gaat bijvoorbeeld ook in op risicofactoren in de werkbeleving, leefstijl en algehele fitheid. Het is daarmee een uitgebreider onderzoek dan het PAGO en het geeft de werknemer inzicht in zijn lichamelijke én mentale gezondheid. Blijkt uit het onderzoek dat het nodig is, dan kan de werknemer gericht aan de slag met zijn gezondheid en leefstijl. De vitaliteit- en gezondheidsadviseur ondersteunt de werknemer.

Een PMO is daarmee breder dan een PAGO. In de praktijk wordt vaak een PMO aangeboden, ook daar waar de term PAGO wordt gebruikt. Bij internationale bedrijven is de meer algemene term Health Check (gezondheidscheck) gebruikelijk.

VERSCHILLEN TUSSEN PAGO EN PMO

- **Verplicht aanbieden:** het aanbieden van het PAGO is verplicht, dat geldt niet voor een PMO.
- **Inhoud onderzoek:** het PAGO is alleen gericht op werk-gerelateerde risico's. Voor het PMO wordt ook gekeken naar de algehele lichamelijke en geestelijke gezondheid en de leefgewoonten van de werknemer.
- **Gevolgen van het onderzoek:** bij het PAGO wordt met name gekeken naar de effecten op het individu (de medewerker die beoordeeld is) en dan ook specifiek alleen taak-gerelateerd. Bij een PMO wordt, naast eventuele individuele interventies, ook gekeken naar de gehele groep die is onderzocht en kunnen er ook interventies van de bedrijfsarts of de werkgever mogelijk zijn gericht op de organisatie.

MEDISCHE KEURINGEN

Voor specifieke, risicovolle werkzaamheden is medewerking aan een medische keuring verplicht op grond van wet of de cao GEO bij aanstelling in een functie of bij verandering van functie. De bedrijfsarts of de gecertificeerde arbodienst doet het medisch onderzoek.

DRAGERS VAN PERSLUCHT

Voor dragers van ademluchtmaskers is deelname aan een persluchtkeuring verplicht.

BEROEPSCHAUFFEURS

Beroepschauffeurs op basis van de verkeerswetgeving verplicht om bij het aanvragen, vernieuwen of verlengen van een groot rijbewijs (C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 of D1E) medisch gekeurd te worden. Met deze informatie van de medische keuring beoordeelt het CBR of de chauffeur veilig en zelfstandig kan rijden. De keuring door een onafhankelijke arts bestaat uit de volgende onderdelen:

1. Doornemen van het keuringsverslag met de arts
2. Beoordeling van uw lichamelijke en geestelijke conditie
3. Onderzoek naar uw armen, benen en wervelkolom
4. Bloeddrukmeting
5. Controle van uw urine op suikerziekte
6. Oogmeting. Eventueel met bril of contactlenzen

Iedere bestuurder van een motorrijtuig moet altijd de lichamelijke en geestelijke geschiktheid te bezitten om, zonder gevaar voor overige weggebruikers, aan het verkeer deel te nemen. Dat is de verantwoordelijkheid van de bestuurder zelf. De eisen waaraan een bestuurder van een motorrijtuig moet voldoen, staan in de Regeling eisen geschiktheid 2000. Wanneer niet aan de gestelde eisen wordt voldaan en er toch deel wordt genomen aan het gemotoriseerde verkeer, kan de bestuurder in de problemen komen met de verzekering. Ook kan hij/zij eventueel strafrechtelijk worden vervolgd. Overleg met de huisarts wordt aanbevolen als er twijfel is over de rijgeschiktheid.

KOSTEN VAN PAGO, PMO OF MEDISCHE KEURING

De kosten van een PAGO, PMO of medische keuring komen voor rekening van de werkgever op basis van de wet of cao.

WET EN REGELGEVING

- Wet op de medische keuringen
 - artikel 18 van de Arbowet inzake Arbeidsgezondheidskundig onderzoek
 - artikel 44 van de Arbowet inzake Kosten
 - artikel 2.14 cao GEO 2022-2024 inzake Medische keuringen
-